

עפ"ג 17/20599 - ראובן מירילשויли נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עפ"ג 17-04-20599 מירילשויли נ' מדינת ישראל
בפני: כב' ס. הנשיאה השופט יורם צלקובניק - אב"ד
כב' השופט י' עדן
כב' השופט ג' שלז'

ראובן מירילשוילי ע"י ב"כ עו"ד פאולה ברוש

המערער

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד תהילה גלנטה

נגד

המשיבת

פסק דין

השופט י' עדן:

1. כנגד המערער, ליד 1988, הוגש כתוב אישום בעבירות של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), ורכישת/ החזקת חלק של נשק או תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפה לחוק העונשין.

על פי כתוב האישום, בתאריך 6.5.13 החזק המערער בבתו, בארון בגדיו, בתוך קופסה, רימון יד הלם סנוור 7290 M, וכן החזק בבתו סמ מסוכן מסווג חשש במשקל 0.7033 גרם נתן לצריכה עצמית.

בדיוון הראשון הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו המערער יודה בכתב האישום, לא ירשע בו, המערער ישלח לקבלת תסקير שירות מב奸, ההגנה תבקש לבחון להרשעה, והמאשימה תגביל עצמה למסר מותנה.

המערער הודה בעובדות המិוחסות לו בכתב האישום, ועל יסוד הודהתו נקבע כי ביצע את העבירה המិוחסת לו בכתב האישום (צ"ל "העבירות המិוחסות").

התקבלו שני תסקרים שירות מב奸 ביחס לumarur, בתסקיר הראשון מפורטות נסיבותו האישיות והמשפחתיות, צוין כי המערער השתלב בתהילך הכלול מספר פגישות ובדיקות אקרואיות לאייתור סמים, שיתף פעולה והגיע לביקורות ולפגישות, אולם מסר כי אינו צריך סמים, והבדיקות נקבעו משרידי סמים.

ביחס להחזקת התחמושת, מצין שירות המבחן כי לדבריו המערער הואלקח את רימון היד מעבודתו ברכבת ישראל,

עמוד 1

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

התקשה להסביר את הסיבה לכך, וראה בשתי העבירות מעשה אימפרסייבי ולא אחראי שעשה ללא מחשבה מעמיקה על חומרתן והשלכותיהן.

שירות המבחן מצין כי המערער סיים 12 שנים לימוד עם בגרות, התגיס ליחידה קרבית, הוצאה تعודת הצעינות בקורסים, ולאחר מכן החל לעבוד בתפקיד ביטחון ברכבת, ובעקבות מעורבותו בעבירה זו פוטר מתפקיד זה, וביטה בפני שירות המבחן שאיופות עבודה והתקדמות ולימודים לתואר אקדמי.

שירות המבחן ציין כי קיומו של תיק פלילי חדש כנגד המערער, ומכיון שנפתח תיק נוסף וכי המערער אינו מעלה צורר טיפול בתחום הסמים או בכל תחום אחר, ומאחר **"ולוקח אחריות פורמלית בלבד על העבירה"**, שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו.

המערער נשלח, לבקשו, לסתור משלים, שבו צוין כי שוב בוצעה בדיקה לאיתור שרידי סם שתוצאותיה נקיות, וכי מלבד התקיק הנוכחי לא נפתחו כנגד המערער תיקים פליליים נוספים.

ביחס לשאלת הרשעה, צוין שירות המבחן התלבטו, על כי מחד קיימות יכולות תפוקדיות חיוביות שבאו לידי ביטוי בסיום מסגרת לימודים לרבות תעודת בוגרות, השתתפות במסלול צבאי כלוחם ותעודות הוקרה והצעינות להן זכה במהלך שירותו ועובדתו בשני מקומות תעסוקה, בדיקות סמים נקיות והעדר עבירות נוספת, ומנגד, טשטוש הנسبות לביצוע העבירות, השלכת אחריות כלפי חז, נתיה לחברה שולית, ושלילת צורך ונזקקות להליך טיפול.

לסיכום, מעריר שירות המבחן, כי סיום הליך הפלילי באירוע הרשעה יאפשר עבור המערער פתיחת הזדמנויות רבות יותר ביחס לעתידו התעסוקתי, ובמידה ובית המשפט ימצא לנכון לאמץ מסלול שיקומי, ממליץ שירות המבחן על אי הרשעה, זאת לצד של"צ בהיקף של 200 שעות.

בדבורי בית המשפט נאמר ע"י המערער כי הואלקח אחריות על מעשיו, והוא מנהל סדר יום של אדם נורטטיבי, היה בצבא, למד, היה רס"ר בקביע, היה אמרו להיות עובד ברכבת ישראל וכשקרה האמור היה מאבטח ברכבת, והוא חמוש כל יום, ובגלל הליך זה פוטר מרכבת ישראל וזהו עונש גדול. המערער הוסיף כי הגיע מועמדות לעבוד כעגורן בנמל אשדוד, ואף סיים קורס בעניין זה, אשר עלה לו "הרבה כספ", ואמר שהוא יודע שטעה וצריך לקבל עונש, אבל בהתאם.

לאחר שנטענו טענות הצדדים, להרשעה ולעונש, החלטת בית המשפט להרשייע את המערער, מהኒמקן לפיו המערער לא עמד בנטול המוטל עליו לשכנע כי הרשעה Tipgav בשיקומו, ולא הוכחה פגיעה קונקרטית כתוצאה מהרשעה, וכל וחומר לא פגיעה שעוצמתה כה גדולה ביחס ל佗ולתה של הרשעה לאינטראס הציבורי.

בגזר הדין הוטלו על המערער מסר מותנה, חתימה על התchieבות ופסילה מותנית מלאחזיק ולקבל רישיון נהיגה.

ערעור זה הינו בשאלת הרשעה.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. בדין הראשון בערעור הופנה המערער לקבלת תסקير נוספת משירות המבחן. על פי התסקיר מיום 17.8.22 בדיקה לאיתור שרידי סם הייתה נקייה משרידי סמים, שירות המבחן מתאר כי לדברי המערער הוא ביצע בזמן של חלוף קורסים מקצועיים וקיבל הכשרה לעבודות גובה שונות, וכך עובד אצל קובלן המבצע עבודות גובה, ובמקביל עובד בעבודה נוספת, וכי עקב הרשות לא ניתן לשירות בגופים גדולים כגון נמל אשדוד, וחברת חשמל, כיוון שהוא מודע כי מעמדתו לא תישקל.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היה שימושו בעבר המערער, לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים, והמערער משקיע מאמצים בניהול אורח חיים נורטיבי.

לאור גילו הצער של המערער, ועל מנת שלא להגביל את אפשרות העסקתו, ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשותה של המערער, ולהעמידו לצו מבחן לשנה, לצד של"צ בהיקף של 200 שעות, כפי שהומלץ קודם לכן.

3. לטענת ב"כ המערער, היה מקום להימנע מהרשותה, מדובר באירוע ייחודי לפני 4 שנים, מאז לא נפתחו לערער תיקים נוספים. נטען כי אכן בשלב מסוים נפתח תיק כנגד המערער, אך לא הוגש כתב אישום, וההתרשומות של שירות המבחן לעמדות מטשטשות, נבעה מפתיחתו של התיק הנוסף, בו המערער הבהיר מעורבותו, ותיק זה נסגר לאחר חודשיים מחוסר ראיות.

ב"כ המערער טוענת כי מדובר באדם נורטיבי, וכי המערער הגיע בקשה להתקבל לעבודה בנמל אשדוד, והדבר נבדק לעומק, וכעת זה מוקפא, ואין לו סיכוי להתקבל למרות שהשיקע את כספו ועבר קורס להפעלת מנוף.

בכתב הערעור הפנתה ב"כ המערער לcker שהמערער המנהל אורח חיים נורטיבי, גם בשירותו הצבאי בלט לטובה כשהתנדב לשירות צבאי משמעותי כלוחם ביחידת קרבית מובחרת, סיימ קורס מ"כים בהצעינות, חתם על שירות קבוע לתקופה נוספת, והשתלב בשירות מילואים פעיל.

ביחס לסיבה להחזקת רימון הולם, הוסיפה ב"כ המערער, לאחר ששוחחה עימו, כי הדבר נבע מחוסר אחריות וקלות דעת.

נאמר כי המערער עדין מבצע שירותים מילואים כלוחם, ו"לא חשוב שזה ביג דיל", וזה טעות, צו מבחן יכול רק לסייע לו, והיום הוא מבין את הדברים יותר לעומק.

ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את הערעור, ונטען כי בשילוב של כלל הנסיבות, הכוללות הן החזקת סמים והן החזקת רימון הולם, אין מדובר בתיק אשר יש להימנע במסגרת הרשותה, ונטען כי הכלל הוא הרשעה והחריג הינו אי הרשותה, ונسبות המערער אינן כה חריגות ומצדיקות הימנעות הרשותה.

4. לאחר בחינת טענות הצדדים, תסקרי שירות המבחן, והמסמכים השונים שהוגשו, באתי למסקנה כי הערעור בדין יסודו, וכי עניינו של המערער בא במסגרת הח:rightים להרשותה יש לבטלה.

הכל הוא כי משנ��בע כי אדם ביצע עבירה, עליו להיות מושיע. זהו הכלל ואי ההרשות הינה חריג בהתקי"ם הנסיבות המינוחות והחריגות אשר נקבעו בפסיקת.

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיויחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת הנאשם נאשם במבחן בלי להרשוונו בדין,יפה למקרים מיוחדים וויצו דופן."

ע"פ 2513 מ"י נ' ויקטור שמש פ"ד נ(3) 682, בעמ' 683.

"הימנעות מהרשות אפשרה בהחלט שני גורמים: ראשית, על ההרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים המפורטים לעיל."

ע"פ 2082 תמר כתב נ' מ"י פ"ד נב(3) 337, בעמ' 342.

ראש וראשון לבחינת שאלת הרשותה, הינו המעשה הפלילי, נסיבותו ותוצאותיו. מהמעשה הפלילי נוצר משלו של האינטרס הציבורי באופן השלמת ההליך, ומפני חומרתו יסגו שיקולים אחרים. לצד זאת, נבחנות הנסיבות האישיות של הנאשם, ובפרט אלו הקשורות בשיקומו, יש לבצע את האיזון הראי בין האינטרס הציבורי הגלום בהליך הפלילי, ובכלל לפיו משבוצעה עבירה יש להרשות, אל מול הפגיעה בנאשם וסוג העבירה בנסיבות המקרה המסוים.

5. המערער צער, ליד 1988, ולמרות חלוף השנים משבגר, הרי שנמצא הוא בתחילת דרכו התעסוקתית/מקצועית, סיום לאחרונה קורס כאמור בעניין זה.

המערער נעדר עבר פלילי, ומתקירי שירות המבחן לצד נסיבות אישיות ומשפחתיות שאין פשטות, המערער מקיים אורח חיים נורטטיבי, וזאת לא רק בתקופה الأخيرة.

המערער סיים לימודים, שירת שירות צבאי משמעוני, הצעיר וקיבל תעוזות הצבאיות, והמשיך לאחר מכן לצד שירות מילואים, לעבוד בעבודות שונות, תוך ניסיון להשתלב בעבודה ברכבת ישראל, אשר כשל לאור הлик זה, וממשיך הוא לנסות ולרכוש מקצועי ולהשתלב בעבודות שונות, לרבות ניסיון השתלבות בעבודה במסגרת נמל אשדוד, במקצוע אשר רכש לאחרונה.

הסתיגיות מסוימת הוי בתסקרי שירות המבחן אשר הוגש בתחילת, זאת על רקע חקירה שבוצעה ביחס לאירוע אחר, ואשר הסתיימה לבסוף באישום.

שירות המבחן מצין, כאמור לעיל, את המשמעות של ההליך המשפטי עבור המערער, הוא מצין שוב ושוב את ניהול אורח החיים הנורטטיבי ע"י המערער, וממליץ לבטל את ההרשעה על מנת שלא להגביל אפשרות העסקתו.

שירות המבחן, אם כן, רואה בהרשעה כazzo אשר יכולה להגביל את אפשרות העסקתו של המערער, כך משתמע גם מהתסוקיר الآخرן שהוגש במסגרת הערעור.

6. ביחס לעבירה המרכזית, בגין נדחתה עתירת המערער להימנע מהרשעתו, ואשר מודגשת ע"י ב"כ המאשימה, עברית החזקת רימון הולם, אין כל אינדיקציה שהיא לכך שהחזקת הרימון ע"י המערער הייתה קשורה באופן כלשהו לפעילויות עברינית, או לכונה לעשות בו שימוש צזה או אחר.

צד החומרה אשר יש בעבירות החזקת רימון הולם, בכלל עבירות החזקת נשך, הרי שיש לבחון האם ההחזקה קשורה להיבטים עבריניים, שزاد משמעותה חמורה הרבה יותר, ולכך כאמור, אין כל אינדיקציה שהיא.

גורסת המערער על כי מדובר הלכה למעשה בנסיבות דעת, ואי ייחוס החשיבות הרואה להחזקת הרימון, אין מושלייסוד, שכן, מסורת התסוקרים עולה שמדובר במאי אשר אינו שיר לעולם עבריני, ומנהל הוא אורח חיים נורטטיבי, לכל דבר ועניין.

אכן, חומרת עבירות החזקת הנשך, כמו גם הצורך בעונש תקפה כלפי עבירות מסווג זה, מחייבות זהירות ובחינה של מכלול הנסיבות, משומעת טענה להימנע מהרשעה בעבירה שכזו.

כאמור, ההרשעה הינה הכלל והימנעות מהרשעה הינה חריג, וכאשר מדובר בעבירות נשך, מדובר בחריג שבחרגים.

בע"פ 13/2013 רץ חסן נ' מ"י (5.6.2013), התייחס בית המשפט העליון לקביעת מתחם עונש הולם, כאשר מדובר ברימון הולם, כפי הרימון שהוחזק ע"י המערער במהלך זה. נפסק כי **"מתחם העונש הולם בעבירות המבוצעות בנשך, צריך שייקבע בהתאם לסוג הנשך שבו מדובר. שהרי, סוג הנשך, כמו גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הוביל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה."**.

ນפסק כי **"למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג עונשה בעבירות המבוצעות בנשך, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות ונסיבות הנשך שנעשה בו שימוש.."**.

בית המשפט העליון מתייחס לסוג הנشك, וקובע ביחס לרימון הלם, כדוגמת רימון ההלם לגבי מתקיים הליך זה: "... יש יסוד לטענה כי המתחם שקבע בית המשפט המחויז במרקחה דנא, הוא מעט מחמיר מדי, שאחריו יכולות הכל מדבר בסחר בנشك הנמצא באחת הדיווחות הנמוכות שבстольם החומרה. אינני מקהל ראש בណק הפטונציאלי הטמון בסוג נشك זה, ואף על פי כן מדובר בנشك שנועד לטשטש אדם ולהכניסו למצב של הלם והגמ שיש בכוחו לגרום נזק, אין הוא מסוג כל' הנشك שיכל להביא להרג ללא הבחנה".

ה גם שבע"פ 13/1323 לעיל, לא נדונה שאלת הרשעה, ומדובר היה שם בסחר בנشك, הרי שלאבחןות האמורות, ולצורך שנקבע בביבוען, יש משמעות גם בעניינו.

בבחינת שאלת אפשרות הימנעוט מהרשעה, יש כאמור לבחון תחילת את המעשה הפלילי על נסיבותו. סוג התחמושת הינו חלק מהנסיבות, ولو משמעות רבה בהתייחסות לאפשרות להימנע מהרשעה.

כפי שבקביעת מתחם עונש הולם קיימת חשיבות לאבחן בין רימון הלם לרימון רסס, הרי שלאבחן זו חשיבות גם כshedim בשאלת הרשעה, שכן, לחומרת המעשה הפלילי משמעות ומשקל רב בהחלטה.

בעניינו, מדובר ברימון הלם, אשר נקבע בע"פ 13/1323 לעיל, כי הינו ברף נמוך של מסוכנות אל מול סוג נشك אחרים.

לנตอน זה יש ליתן משקל בבחינת מכלול הנסיבות שבו אנו לשקל אפשרות הימנעוט מהרשעה.

בע"פ 1462/1462 כפיר שוקרן נ' מ"י (7.6.2012) נדחה ערעור על החלטה הקובעת כי אין מקום להימנע מהרשעת מערער, אשר ביצע עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא, נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא, והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א). שם, נשא והחזיק המערער רימון הלם וסכין. שם מדובר היה בהחזקת רימון וסכין גם יחד, בקרבת תחנת רכבת.

בית המשפט העליון לא ראה מקום להיעתר לערעור, בין היתר לאור החומרה הרבה שיש לייחס לביבוען של עבירות נשק או החזקת סכין, וכי "מסקנה זו מתחדדת שעה שבמקרה שבעצם המערער גם סכין וגם רימון הלם - בנסיבות לדין, ומבליל שהצליח להסביר את מעשיו בצורה מספקת". ועוד נקבע: "נוcheinו לדעת שהאפשרות של פגיעה במקום העבודה מילא תיכון גם במקרה בו יקבע, ללא הרשעה, שהumaruer אכן ביצע את המיותם לו".

מכאן, כי פסק הדין בע"פ 1462/1462 נשען על ההחזקת רימון הלם יחד עם סכין, בנוסף לאמור לעיל.

עוד ניתן, כי בעניינו, הרשות המערער, איננה, כפי שהיא בע"פ 1462/1462, ברישא לסעיף 144(א), בגין העונש הינו

מאסר של 7 שנים, אלא בסיפה שדינה מאסר 3 שנים.

בע"פ 7294/03 **חאלד עטן נ' מ"י** (25.3.2004) התקבל הערוור, ובוטלה הרשעה בעבירות החזקת נשק, ונפסק כי "המקרה שלפניו הוא מקרה גבולי. לאחר עיון בנסיבות המוחדות של המعروר ומשהסכימה התביעה כי המعروר ביצע את מעשה העבירה מתוך סקרנות, ולא מניע עברייני, החלטנו - הגם בדוחך - לסתוג את מקרהו של המعروר כמקרה חריג". שם מדובר היה, על פי כתוב האישום, בנסיבות בהן המعروר קנה צינור ברזל באורך של כ- 15 ס"מ, נפרץ וקופסת גפרורים, הוציא מהנפרץ את החומר הדליק, הכניסו לתוך הצינור, והניח אותו במרחק של 30-40 מ' מהכביש, תוך שהוא מצית אש בקרטוניים שאסף, ובעקבות פעולות אלו אירע פיצוץ עז.

МОובן כי הנסיבות האמורות בע"פ 7294/03 במסגרתו בוטלה הרשעה, חמורות כמה מונחים מהנסיבות בעניינו.

7. לאחר בחינת מכלול הנסיבות, בראש ובראשונה הנסיבות של ביצוע העבירות, והעבירה של החזקת רימון ההלם בראשן, לצד נסיבותו של המعروר, והנסיבות של הרשעה ביחס אליו, מסקנתנו היא כי מתקיים החריג להרשעה. הגם שמדובר בעבירה חמורה של החזקת נשק, הרי שבנסיבות העניין, לאור סוג הנשק, רימון הלם, המציג בתחתיות מדרגת המסוכנות, והחזקת בנסיבות בהן עלתה העדר כל קשר לפעילויות עבריינית, הרי שהעבירה בנסיבות ביצועה אינה כזאת שלא ניתן, בנסיבות חריגות, להימנע מהרשעה ביצועה.

המעعروר כאמור אדם נורטטיבי, העושה מאמצים להשתלב במסגרת תעסוקתית במקצוע חדש אשר רכש, והגמ' שאין אינדיקציה חד משמעות לפגיעה באפשרות של תעסוקתו במקצוע זה, הרי שגם שירות המבחן, וגם הגיון הדברים, מעלה כי הרשעה תימנע מפסיקתו בגיןם רבים.

ב"כ המعروר הודיעה בדיון שהתקיים בערוור, לאחר קבלת תסוקיר שירות המבחן אשר המליך על צו מבחן, כי המعروר הביע הסכמתו לכך.

לאור זאת, לצד ביטול הרשעה, ראוי להטיל צו מבחן אשר יבדוק ויעקוב אחר התנהלות המعروר, ובמסגרתו גם השתלב בהליך זה או אחר, לשיקול דעת שירות המבחן.

כל אלו מביאים למסקנה כי היבט השיקומי בעניינו של המعروר הינו בעל משקל המאפשר להימנע מהרשעה, ולצד זאת להעמידו בצו מבחן אשר יחזק ויבטיח היבט השיקומי.

8. מכל האמור, לו תישמע דעתך, יתקבל הערוור והרשעת המعروר תבוטל, יקבע כי המعروר ביצע את העבירות המוחשות לו בכתב האישום, ללא הרשותו, יוטל צו מבחן למשך שנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן, והעונשים אשר הוטלו בגין הדין יותרו בעינם, למעט המאסר המותנה אשר יש לבטל לאור ביטול הרשעה.

יואל עדן, שופט

השופט י' צלקובnick - אב"ד:

בניגוד לדעת חברי, השופט עדן, אין אני רואה כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא להרשייע את המערער.

כל שהמעערער הודה במעשהיו הרי שעמום נסיבות ביצוע העבירות על ידו, ואי הרצון לשקוף במלואן לאורך כל פגישותיו עם שירות המבחן, אינם עולמים בקנה אחד עם מי שמצופה ממנו - נוכח הבקשה לביטול הרשותה - כי גילתה וחס השולל ומסתייג בעיליל מביצוע המעשים, ויקבל עליהם אחירות מלאה, תוך גילוי חרטה כנה בגין העבירות (בעניין זה, חוות דעתו של המשנה לנשיא, השופט שי לויין, בעניין הכללים שהותנו בפרשת **כתב שהזרכה על ידי חברי**).

אזכור, בהקשר זה, כי בעניינו של המערער הוצגו שלושה תסקרים של שירות המבחן; בתסקירות הראשונות שעדן בפני בית המשפט קמא, צוין כי המערער מתקשה לחתACHORITOT על העבירות, "**מטשטש ומשליך**", ואינו מסר גירסה אחתה וברורה בקשר לנסיבות ביצוע העבירות (تسקויר מיום 13.7.2015).

גם בתסקויר משלים מיום 27.3.2016 שהוצג בבית המשפט קמא, חזר שירות המבחן על התרשםותו בדבר **"טשטוש הנסיבות לביצוע העבירות, השלכת אחירות כלפי חזע, נתיתו (של המערער) לחברת שולית..."**.

בתסקויר האחרון מיום 22.8.2017 שנערך לצורך הדיון בפנימו, מתיחס שירות המבחן לעבירות הסמים לבדה, ומציין כי המערער מסר כי **"באותה תקופה התנסה בשימוש בסמים בניסיבות חברותיות"**. נסיבות אלה סותרות את התיאור שמסר המערער בתסקויר הראשוני בו הבהיר שימוש בסמים, וטען כי "החרים" את הסם מחבר, מתוך דאגה לשלוומו, וכאקט "מחנך".

הטענה כי הנאשם החזיק ברשותו רימון הלם שאין בכוחו הפטונציאלי "אלא" להזיק ולהרתיע, אינה מפחיתה מחומרת המעשה, ושילובם של המעשים - החזקת הרימון והחזקת הסם המ██וכן - אינם מצדיק למקומם בשדרת **ה"מרקדים המיוחדים ויוצאי הדופן"**, שנitin בגינם להימנע מהרשותה, עד כדי פגעה בעקרון השוויוניות בפני החוק (השו בעניין זה, הנסיבות הדומות במידה רבה, שנדרנו בעניין **שוקרון שהזרכר על ידי חברי**, לעיל).

אכן, יש לבירך על כך, שהנאשם, ליד שנת 1988, סיים שירות צבאי בהצלחה (לפני ביצוע העבירות), והוא מגלה תפקוד נורמטיבי במהלך השנים שחלפו מאז ביצוען. עם זאת, לא עליה, כי המערער הביאה לפגעה בתעסוקתו המקצועית; הטענה הכללית כי יש בהרשותה כדי לפגוע בסיכון העסקתו של המערער במקומות שונים בעבר, עשויה להיות נכונה כשלעצמה, אולם אין בטענה זו את מידת הקונקרטיות הנדרשת לבחינה ולביעיה בדבר קיומה של פגעה מהותית בסיכון שיקומו של המערער העשויה להאפיל על צורכי הרשותה.

עמוד 8

בנסיבות אלה, מציע אני לדחות הערעור.

**יורם צלקובסקי, שופט
ס. נשיאה**

השופט ג' שלון:

אני מצטרפת להחלטת כב' השופט צלקובסקי, לפיה יש לדחות את הערעור.

אמנם, אינני סבורה כי ניתן לשלול על הסף את האפשרות, כי גם בעבירות כמו אלו בהן הורשע המערער, בנסיבות בהן בוצעו, ניתן יהיה לבטל הרשעה במקרים המתאימים, בהתאם לקריטריונים שנקבעו בפסקה.

יחד עם זאת, אינני סבורה כי נסיבותו של המערער מצדיקות את הפעלת החירג של אי הרשעה, הן מאחר שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בשיקומו או בעקבות הרשעה, והן לאור התייחסותו הביעית לעבירות ולנסיבות ביצוען, כפי שפורט בתסקירים ובחוות דעתו של כב' השופט צלקובסקי. בהקשר זה יזון, כי מהתסקרים עולה בבירור כי העמדה המטשטשת והבעיתית (וכמובן גם שינוי הג儒家) מתייחסת גם לעבירות שבתיק הנדון, ולא רק לתיק החקירה שבסתופו של דבר נסגר.

גילת שלון, שופטת

אשר על כן, נדחה הערעור בדעת רוב השופטים.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח (27 ספטמבר 2017), במעמד הצדדים.

גילת שלו, שופט

ויאל עדן, שופט

יורם צלקובסקי, אב"ד